

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2019-679

6.9.2019

SpareBank 1 Skadeforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Brannskade – 1995 – senskader – etteroppgjør – yrkesskadeforskriften § 5-1, avtl § 36.

Forsikrede var i 1995 utsatt for en brannskade på jobb. Avsluttende oppgjør for ménerstatning og ervervsuførhet ble foretatt i 2001. Etter anmodning om etteroppgjør i 2003, som følge av forverring av den ervervsmessige uføregraden, ble etteroppgjør foretatt i 2003 basert på 50 % ervervsuførhet. I 2017 innvilget Nav vedtak om 100 % uføretrygd, og hele uførheten ble ansett å skyldes yrkesskaden. Selskapet avslo krav om etteroppgjør, da fristen for å kreve etteroppgjør var oversittet jf. yrkesskadeforskriften § 5-1 første ledd. Tvist om forsikrede hadde rett til etteroppgjør iht. yrkesskadeforskriften § 5-1, eventuelt avtaleloven § 36. Nemnda fant det klart at yrkesskadeforskriften ikke ga rett til etteroppgjør, da femårsfristen var oversittet. Nemnda bemerket videre at på bakgrunn av den uttrykkelige reguleringen av fristen for etteroppgjør i yrkesskadeforskriften, og de hensyn som ligger bak bestemmelsen, måtte terskelen for tilsidesettelse etter avtl. § 36 være svært høy. Etter en samlet vurdering fant nemnda at avtl. § 36 ikke ga grunnlag for å revidere avtalen. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1966) ble utsatt for en brannskade på jobb 1.3.95. I legeerklæring ved krav om attføring datert 12.4.95 er hendelsen beskrevet som "Utblåsning" av flytende jern fra smelteovn (...). Han forsøkte å løpe vekk, men ble truffet av jernstrålen, og fikk 2. grads forbrenning på nates, bakside av lårene, leggene og hælene. 3. grads forbrenning på v. fot. (...). Legen vurderte da:

Han kan etter mitt skjønn helt klart ikke gå tilbake i tidligere jobb, jfr. side 1. Han har imidlertid en betydelig restarbeidsevne i et yrke som er høvelig for han. Jeg regner med at han blir 100% arbeidsfør i et høvelig yrke. Det må først og fremst tas hensyn til at hans brannskadde hud ikke tåler store temperatursvingninger.

(...)

Fortsatt 100% arbeidsufør en tid fremover, men kan i løpet av få uker begynne på et yrkesmessig attføringsopplegg. Han er selv sterkt motivert for det. Han har i skadeforløpet vist en meget stor psykisk styrke

Skaden ble meldt selskapet 31.7.95, jf. selskapets klagesvar, og selskapet dekket fortløpende inntektstapet fra og med inntektsåret 1995 og til og med år 2000.

Det ble innhentet en spesialisterklæring, skrevet av spesialist i nevrologi dr. H. 23.06.00:

VURDERING:

(...)

Når det gjelder hans hodepineplager kan man være mer i tvil. Pasienten beskriver daglig lavgradig hodepine nærmest av tensjonstype. Dertil har han relativt ofte anfall med kraftigere hodepine av migreniform karakter. Som kjent er migrene ganske hyppig i befolkningen og kan opptre hos mange individer uten at man finner migrene hos nære slektninger. Selv om pasienten beskriver et tidsmessig sammenfall mellom ulykken og debut av anfallshodepine, kan man være i tvil om den årsaksmessig sammenheng. Jeg kan imidlertid ikke avvise muligheten av at pasienten som ledd i autonome reaksjoner og autonom ubalanse også ved noen anledninger kan få utløst migreaneanfall.

Bedømt etter det rent kosmetiske resultatet anser jeg at tidligere invaliditetsvurdering svarende til 5 % varig skadebetinget medisinsk invaliditet er korrekt nok. Etter mitt skjønn må det imidlertid være riktig å legge betydelig vekt på pasientens beskrevne tilleggssymptomer. Etter min oppfatning må altså autonom dysfunksjon med abnorm svette og erektil dysfunksjon oppfattes som skadebetinget. Jeg anser at pasientens varige skadebetingede medisinske invaliditet ut fra medisinsk skjønn og i henhold til Sosialdepartementets invaliditetstabeller ligger mellom 15 og 20 % (...)

Selskapet tilbød 5.4.01 erstatningsoppgjør basert på menerstatning i gruppe 1 (15–24 % varig medisinsk invaliditet) og en skønnsmessig erstatning på kr 200 000 som risikoerstatning og erstatning for utgifter.

Forsikrede aksepterte 20.4.01 oppgjøret som "fullt og endelig sluttoppgjør for ménerstatning, risikoerstatning og påførte/fremtidige utgifter". Han underskrev også på at han var "kjent med at dersom ervervsevnen eller den medisinske invaliditetsgraden endrer seg vesentlig, må krav mot selskapet fremsettes innen 5 år".

Forsikrede søkte om 50 % uføretrygd 10.4.02. Han opplyste da om yrkesrettet attføring 1995-1998, men at dette ikke ble fullført grunnet sykdom. Han har:

(...) store temperaturforandringer i kroppen som følge av temperaturforandringer i været. Dette medfører bl.a. sterke hodesmerter som gjør meg sengeliggende i perioder. Disse periodene medfører at jeg ikke kan utføre noen form for lønnet arbeid. Dette pågår minst 50-60 % av min arb.tid. Jeg har en tilrettelagt jobb som jeg kan utføre når min helsetilstand tillater det. Er ikke avhengig av andre personer. Det er min samboer som står for driften og jeg er eneste ansatt. Denne arb.plassen er opprettet for at jeg overhodet kan fungere i arb.livet.

I legeerklæring ved arbeidsuførhet skrevet av fastlege dr. B. 16.4.02 er hoveddiagnose satt til resttilstand etter brannskade og bi-diagnose "Hodepine post brannskade". Det fremgår også at han "kan ikke fungere grunnet tretthet (dårlig søvn), smerter og hodepine og svetting mer enn 50%". Uførheden ble vurdert å være permanent. Legen skrev også:

(...) yrkesskade -95 som påført ham kronisk tilstand med varmeintoleranse og store problemer hele den varme årstiden. Tiltagende funksjonssvekkelse siste 2 årene og flere sykefravær. 50% uføretrygd er tidligere blitt luftet men han synes selv han vært altfor ung. Begynner nå å komme til insikt at han desverre ikke har mer en 50% restarbeidspotentiale på årsbasis og derfor søkt om 50% uføretrygd.

Nav fremla saken for rådgivende lege K. 14.5.02, som skrev på oversendelsesarket:

Han er svært ung og jeg er i betydelig tvil om kva som er riktig medisinsk konklusjon. Etter nøye vurdering har jeg funnet det riktig å vektlegge pas. egen opplevelse av plagene tilsv. til at ervervsevnen kan anses redusert med 50 %.

Hele uførheten ble vurdert å være en følge av yrkesskaden, jf. saksbehandlingsnotat 24.5.02.

Nav innvilget 50 % uførepensjon med yrkesskadefordeler fra 1.3.02, jf. vedtak 14.6.02 og 16.7.02. I saksbehandlingsblanketten fremgår at han har "vært sykmeldt, forsøkt yrkesrettet attføring fra skadetidspunkt fram til han forsøkte seg i arbeid fra juni 2001. Har vært sammenhengende sykmeldt fra august 2001, 50% fra september 2001."

Forsikrede krevde etteroppgjør som følge av at han var blitt 50 % ufør, jf. brev 21.5.03 og 23.6.03.

Selskapet la i brev 3.9.03 til grunn at det da forelå en ervervsmessig uførhetsgrad på 50 % som følge av yrkesskaden 1.3.95, og at det derfor ville foreta etteroppgjør for økningen iht. reglene om etteroppgjør i § 5-1 i forskrift til lov om yrkesskadeforsikring. Selskapet presiserte at dette var fullt og endelig etteroppgjør. Tilbudet beløp seg til kr 542 487 i ytterligere utbetaling.

Tilbudet ble akseptert av forsikredes advokat 15.10.03.

Forsikrede fremsatte nytt krav om tidsbegrenset uførestønad/uførepensjon fra Nav 20.1.07. Dette etter at Nav hadde vedtatt bortfall av forsikredes rett til 50 % uførepensjon under henvisning til inntekt overstigende fastsatte grenser i 2005, jf. blant annet vedtak 18.1.07 og Trygderettens avgjørelse 27.7.07.

I legeerklæring ved arbeidsuførhet skrevet av fastlegen 12.3.07 er hoveddiagnose oppgitt til "HODEPINE POST BRANNSKADE", og bi-diagnoser satt til "Depresjon INA" og "Muskel-skj-syst sympt/plager IKA INA". Det fremgår blant annet daglig hodepine, smerter i bena ved varme og regelmessig bruk av analgetika. Videre fremgår psykiske plager, og:

Sammentaget er det etter min vurdering såpass belastende medisinske forhold, både mhp. det fysiske og det psykiske, at det ikke er noen tvil at han fylder kravene for innvilgelse uførepensjon. Ved tidspunkt for innvilgelse 50% var ikke den psykiske biten like påtrengende og han var ikke innen beh.opplegg. Dette er således nyttilkomne, viktige forhold som må beaktes. Trygdekontoret ønsker uttalelse om han på sikt vil kunne bli bedre. Utfra situasjonen per idag er det meget vanskelig for meg å ha formening om dette. De fysiske plagene som står igjen har ikke blitt bedre og vil neppe bli det. Mhp. på det psykiske ville det være mere riktig å be om uttalelse fra DPS, Sarpsborg hvor han vært pasient de siste par årene.

Psykiatrisk sykepleier ved DPS utferdiget en erklæring (dato ikke oppgitt) ved arbeidsuførhet (mottatt av Nav 8.11.07). Hoveddiagnosen er da oppgitt som "Tilbakevendende depressiv lidelse, moderat." og bi-diagnose "Andre spesifiserte reaksjoner på alvorlig belastning". I erklæringen er det gjennomgått forsikredes psykiske plager og det er da beskrevet "depresjonsperioder med tristhet, indre uro, søvnproblemer, appetittproblemer, nedsatt psykomotorikk og derved dårlig konsentrasjon og reaksjon, skyldfølelse og selvmordstanker" (...) utløst av yrkesskaden (...). Videre at han "kan også sies å ha belastningslidelse etter alvorlig traume, da han i tillegg til ovennevne symptomer har flash-backs med lukt av brent kjøtt." "Pas. har nå ikke restarbeidsevne han kan bruke i arbeidslivet. En ser ikke bort fra at pas. etter noen år kan komme seg såpass at han kan arbeide i redusert jobb".

I fremleggelsen for rådgivende overlege i Nav 10.12.07 er vedtakshistorikken oppsummert:

Bruker hadde 50 % uførepensjon i perioden 010302 - 011105. UP oppphørte på grunn av inntekt over inntektsgrensen i 2005.

Bruker har etter dette fått 100 % SP i perioden 131205 - 060906 (til maksdato). Deretter har bruker hatt dagpenger fra NAV arbeid i perioden 150107 - 230907, før han igjen ble sykmeldt 100 % fra 180907 (maksdato er nå 150908).

Rådgivende overlege dr. S. vurderte 13.12.07 at forsikrede ikke er "evigvarende arbeidsufør pga. sine sykdommer, men tilstrekkelig varig til at han nok vil tilfredsstille de medisinske vilkår for en tidsbegrenset uføreytelse på forslagsvis 3 år, under hvilken tid han behandles for sine psykiske plager først og fremst".

Forsikrede ble innvilget tidsbegrenset 100 % uførestønad fra Nav 19.12.07, og da for perioden 1.9.08 til 31.8.11:

(...) Din alder og din tidligere tilknytning til arbeidslivet taler for en tidsbegrenset ytelse. Det samme gjør uttalelsen fra DPS. Du har riktignok fysiske plager som du ikke blir bedre av, og det beskrives at din psykiske lidelse synes å ha fått en kronisk karakter. Dine behandlere ved DPS har imidlertid beskrevet at din arbeidsevne kan bedres over tid. En eventuell bedring vil i så fall ligge år fremover i tid. Det opplyses at du selv ønsker at du med årene kunne bli såpass frisk at du kan klare en deltidsjobb. På bakgrunn av de medisinske opplysningene anser vi at du fyller vilkårene for tidsbegrenset uførestønad i tre år. (...)

(...) Vi anser at hele arbeidsuførheten skyldes yrkesskaden, og at du har rett til å få hele din uførestønad beregnet etter særreglene som gjelder for yrkesskade. (...)

Dr. H. utferdiget en ny spesialisterklæring 24.5.08:

VURDERING:

Når det gjelder vurdering av Fs mer direkte følger av brannskaden og hodepineproblematikken samt autonom dysfunksjon, henviser jeg til min tidligere vurdering og kan ikke se at saken stiller seg vesentlig annerledes.

Det synes imidlertid nokså klart at skadelidte i årene etter ulykken har slitt med betydelige psykiske problemer i form av depresjon i medisinsk forstand. Det dreier seg om kronifiserte depressive plager eller tilbakevendende depresjon. Nå er jo depressive symptomer i moderat, men behandlingstrengende grad ganske vanlig forekommende i befolkningen, og man kan være noe i tvil om i hvilken grad det er årsakssammenheng mellom Fs depressive lidelse og den aktuelle skade. Ut fra bakgrunnsopplysningene er det imidlertid ikke holdepunkter for at det foreligger slektsbelastning av depressive lidelser. Heller ikke synes F å ha vært plaget av depresjoner tidligere.

Jeg kan altså ikke se at det er riktig, slik det er anført i brevet fra NAV, at F tidligere (før ulykken) har hatt "skade/sykdom av lignende art", og jeg kan heller ikke se at det er vedlagt dokumentasjon av dette. Under en viss grad av tvil finner jeg at det er sannsynlighetsovervekt for årsakssammenheng mellom skadehendelsen F var utsatt for og utviklingen av de depressive plager.

F har altså ingen psykotisk tilstand og han tilfredsstiller heller ikke de diagnostiske kriteriene for posttraumatisk stresslidelse. Hans depressive symptomer synes imidlertid å være av så vidt omfattende og langvarig karakter at det vil være rimelig å ta hensyn til det i invaliditetsfastsettelsen. Disse symptomene bidrar til at hverdagen har vært mer byrdefull for ham enn den rent fysiske følgetilstand av skaden. Slik Fs tilstand er nå vil jeg derfor anslå den varige medisinske invaliditet å ligge i området 25-30%.

I uttalelse fra rådgivende overlege i Nav dr. S., mottatt av Nav 24.6.08, er det skrevet:

Jeg er enig med nevrologen og psykiateren H i at depressive symptomer er vanlige i befolkningen, men jeg er ikke enig i at det er overveiende sannsynlig at søkers depressive symptom er forårsaket av den aktuelle arbeidsskade.

De eventuelt nervøse besvær, annet en PTSD som kan oppstå etter en skade er innveiet i skadens beregnede tabellarisk medisinsk invaliditet i invaliditetstabellen.

Etter mitt skjønn finnes således ingen grunn for revisjon av menerstatning fra NAV-trygd

Krav om økt ménerstatning 20.2.07 ble avslått av Nav 5.8.08.

Nav mottok uttalelse vedrørende psykisk belastning og behandling fra DPS 2.12.08. Der fremgår at han gjennomgikk 7 samtaler mellom 1.7.03 og 9.12.03, grunnet depresjon og engstelse knyttet til selvmordstanker. "Diagnose: Depressiv enkeltepisode av moderat grad F32.1". Han ble henvist på nytt for depresjon og selvmordstanker 11.2.04, men møtte ikke opp til innkalt time. Ny henvisning 21.12.05 for hodepine og depresjon ble avvist. Han gjennomførte to samtaler i 2006 ifm. hodepine og depresjon og fikk "Diagnose: F 33.4 periodisk depresjon, for tiden i remisjon". I 2007-2008 fremgår flere samtaler etter henvisning til akuttvaktordning etter et selvmordsforsøk. Videre fremgår at utredning med "MINI bekrefter en tilbakevendende depressiv lidelse som oppstod første gang etter arbeidsulykken. Hans angstlidelse synes i første rekke knyttet til usikkerhet om hva han skal fylle livet sitt med etter ulykken. (...)"

Etter klage, endret Nav ménerstatningen til gruppe 2 (25-34 %), jf. vedtak 20.2.09.

Det er også fremlagt varsel 4.5.09 og vedtak 10.6.09 om tilbakekreving av uførepensjon for deler av 2005 og 2006, ettersom Nav ikke hadde fått korrekte inntektsopplysninger.

Forsikrede kontaktet selskapet på nytt 15.8.12 og ønsket ytterligere ménerstatning. Dette under henvisning til Navs økning fra gruppe 1 til gruppe 2 i medhold av folketrygdloven. Kravet ble avvist 17.9.12 under henvisning til oversittelse av 5-årsfristen i yrkesskadeforskriftens § 5-1.

Det er også fremlagt kopi av vedtak om forlengelse arbeidsavklaringspenger, jf. vedtak 13.4.13, og vedtak om stans av arbeidsavklaringspenger mens forsikrede var i lønnet arbeid med

lønnstilskudd, jf. vedtak 13.5.13 og 16.5.13. Nav vedtok også arbeidsrettet tiltak i form av tidsbegrenset lønnstilskudd 9.7.13 og 31.10.13.

Nav innvilget søknad om arbeidsavklaringspenger fra 15.11.14, jf. brev 6.1.15, med forlengelse blant annet i brev 3.10.16. I brevet 15.11.14 er det skrevet:

NAV anser at det er en klar sammenheng mellom yrkesskaden i 1995 og hans arbeidsuførhet. Det er opplyst at både hans fysiske plager og de psykiske oppstod etter yrkesskaden og forårsaket denne. NAV anser derfor at hele arbeidsuførheten skyldes yrkesskaden.

I arbeidsevnevurdering 9.3.17 er det gjennomgått arbeidserfaring, mv. Videre er det skrevet:

(...) NAV har imidlertid mottatt medisinsk dokumentasjon som viser til at du var utsatt for en alvorlig arbeidsulykke i -95 hvor du fikk flytende jern over underekstremiteter. Du har etter dette forsøkt deg i arbeid, og NAV har også bidratt med lønnstilskudd over lenger periode for å forsøke å bidra til at du kunne stå i arbeid. Det har også vært forsøkt kompetansehevende tiltak, men dette har ikke vært gjennomførbart grunnet din helse. Din lege beskriver flere følgetilstander etter arbeidsulykken som begrenser deg i hverdagen. Det beskrives også psykisk sykdom med depresjon og suicidal tanker - i 2014 skrevet de siste 10 år. Du har hatt hjelp fra spesialisthelsetjenesten uten at dette har medført varig bedring og økt arbeidsevne. NAV har mottatt legeerklæring datert 22.09.16, som beskriver at du også fått et hjerteinfarkt, og at underliggende sykdomsbilde er som tidligere. Saken har vært fremlagt for rådgivende overlege i NAV (ROL), som vurderer at ditt sammensatte sykdomsbilde kan forklare bortfall av din arbeidsevne.

ROL vurderer også når man ser tidsperspektivet i denne saken, at det er overveiende sannsynlig at videre behandling ikke vil bedre arbeidsevnen, men muligens avhjelpe symptomtrykk i dagliglivet.

NAV finner det dokumentert at dine helseplager med påfølgende arbeidsuførhet er varig. Du har vært utredning og behandling, og det er vurdert at det ikke er noen videre behandling med sikte på å bedre din arbeidsevne. Det anses heller ikke som aktuelt med videre arbeidsrettede- eller kompetansehevende tiltak, da dette ikke vil føre deg noe nærmere arbeidslivet. (...)

Nav innvilget 100 % uføretrygd med yrkesskadefordeler fra 1.11.17, jf. vedtak 17.10.17.

Forsikrede kontaktet selskapet på nytt 22.10.18, og viste til Navs innvilgelse av 100 % uføretrygd. Selskapet avsto kravet 24.10.18, under henvisning til at femårsfristen i yrkesskedeforskriften § 5-1 var oversittet. Forsikrede klaget til Finansklagenemnda 2.1.19.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har rett til ytterligere erstatning for tapt arbeidsfortjeneste. Han var bare 28 år da ulykken skjedde, og varig uførepensjon var ikke noe han ønsket. Han ønsket å ha lønnet arbeid, men dette gikk ikke. Han har i alle år hatt ytelser fra Nav fram til han fikk innvilget 100 % uførepensjon og Nav vurderte at årsaken til hans ervedsmessige uførhet skyldtes hans arbeidsulykke 1.3.95. Forsikrede har slitt med psykiske problemer siden skaden og har muligens ikke vært i stand til å ta vare på sine egne interesser. Han har ikke hatt annen alvorlig sykdom som tilser at han ikke skulle kunne fungere i arbeidslivet. Videre er det ikke bra, når et ungt menneske prøver å være i arbeid, og ikke klarer det, for så å bli "straffet" av forsikringsselskapet under henvisning til en foreldelsesfrist.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har rett til etteroppgjør, ettersom fristen i yrkesskedeforskriften § 5-1 er oversittet. I forarbeidene (NOU 1994:20 Personerstatning i vedlegg 1 om standardisert erstatning ved yrkesskade eller yrkessykdom avgitt i 1990, under merknader til paragrafen om etteroppgjør) fremgår at fristen er begrunnet i at det er vanskeligere å fastslå årsaken til en forverring, jo lenger tid som går. Utvalget var klar over at fristen kan virke hard, men det mente det var nødvendig med en regel som avskjærer etteroppgjør i det uendelige. I det foreliggende tilfellet kom krav om etteroppgjør ca. 15 år etter oppgjøret fant sted, altså etter fristen i § 5-1 utløp.

Subsidiært har selskapet anført at ettersom det allerede er foretatt etteroppgjør, er det uansett ikke adgang til å kreve nok et etteroppgjør, jf. Skårberg og Reusch "Yrkesskade" fra 2003, s. 175,

hvor det er skrevet: "Bestemmelsen må forstås slik at etteroppgjøret vil være endelig. Det kan ikke være grunnlag for nytt krav om gjenopptagelse innen fem år fra etteroppgjøret."

Selskapet har videre anført at avtaleloven § 36 ikke gir grunnlag for å revidere oppgjøret. Nemnda har i avgjørelse 2012-468 gitt uttrykk for at det skal helt spesielle tilfeller til, for at avtaleloven § 36 skal kunne gjøre unntak fra den absolutte hovedregelen om at avtaler skal holdes slik de er inngått, når yrkesskadeforskriften har en uttrykkelig regulering av en 5-årsfrist for etteroppgjør. Forsikrede har i årene etter ulykken hatt en mer sporadisk tilknytning til arbeidslivet, hele tiden i kombinasjon med trygdeytelser av forskjellig typer og omfang. Oppgjøret i 2003 gjenspeiler den faktiske, men dog noe usikre ervervsmessige situasjonen som forelå 8 år etter ulykken og som gradvis vedvarte frem til 2017, da det ble fattet vedtak om 100 % uføretrygd. Rådgivende overlege i Nav vurderte 9.3.17 at det var et sammensatt sykdomsbilde som kunne forklare bortfallet av arbeidsevnen. Forverringen har altså skjedd over mange år og det er usikkert hvor mye av økningen som kan tilskrives yrkesskaden. På denne bakgrunn og sammenholdt med at terskelen for å sette til side en oppgjørsavtale med hjemmel i avtaleloven § 36 skal være svært høy, er det ikke grunnlag for revisjon av oppgjøret.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder spørsmål om forsikrede har rett til etteroppgjør iht. yrkesskadeforskriften § 5-1, evt. avtaleloven (avtl.) § 36.

Yrkesskadeforskriften § 5-1 første ledd fastsetter at skadelidte kan kreve etteroppgjør der erstatning er fastsatt etter § 2-2, kap. 3 eller kap. 4 og skadelidtes ervervsmessige uføregrad eller medisinske invaliditet som følge av ulykken endrer seg vesentlig. Videre er det fastsatt at slikt krav om etteroppgjør må framsettes "innen fem år etter at oppgjøret var avsluttet." Det følger av forarbeidene (NOU 1994:20 Personerstatning i vedlegg 1, under merknader til paragrafen om etteroppgjør) at fristen er begrunnet i at det er vanskeligere å fastslå årsaken til en forverring, jo lenger tid som går. Utvalget erkjente at fristen kan virke hard, men mente like fullt at det var nødvendig å avskjære etteroppgjør i det uendelige.

Forsikrede aksepterte først oppgjør i saken 20.4.01 og så 15.10.03. Kravet om ytterligere erstatning ble fremsatt 22.10.18, over 15 år etter utløpet av femårsfristen. Nemnda finner det klart at yrkesskadeforskriften ikke gir rett til etteroppgjør, da femårsfristen er oversittet.

Spørsmålet blir etter dette om avtl. § 36 gir grunnlag for å revidere oppgjøret. Nemnda har i praksis åpnet for at forsikrede i enkelte, helt spesielle, tilfeller har rett til revisjon av erstatningsoppgjør etter yfl. selv om femårsfristen i yrkesskadeforskriften §5-1 er oversittet, se sak 2012-468. På bakgrunn av den uttrykkelige reguleringen av fristen for etteroppgjør i yrkesskadeforskriften, og de hensyn som ligger bak bestemmelsen, må terskelen for tilsidesettelse etter nemndas syn være svært høy.

Etter nemndas syn taler den store økningen av uføregraden i saken – 50 % – isolert sett for revisjon av avtalen. På den annen side har det gått mer enn 15 år siden forsikrede fikk innvilget ytterligere erstatning. Forsikrede var representert ved advokat ifm. avtaleinngåelsen, og det fremstår som at det på oppgjørstidspunktet var noe usikkert hva den endelige uføregraden ville bli.

Nemnda har videre lagt vekt på at det synes å være usikkerhet og uenighet mellom de sakkyndige om årsakssammenhengen mellom hendelsen og dagens psykiske plager. Dr. H. synes å være tvil om årsakssammenhengen mellom hendelsen og senere psykiske plager, og Navs rådgivende overlege mener det ikke er overveiende sannsynlig at søkers depressive symptom er forårsaket av

den aktuelle arbeidsskade. Psykiatrisk sykepleier ved DPS har imidlertid i legeerklæring ved arbeidsuførhet lagt til grunn at de psykiske plagene er utløst av yrkesskaden.

Etter en samlet vurdering finner nemnda at avtl. § 36 ikke gir grunnlag for å revidere avtalen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), Ingrid Sande Kvålen (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).